Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

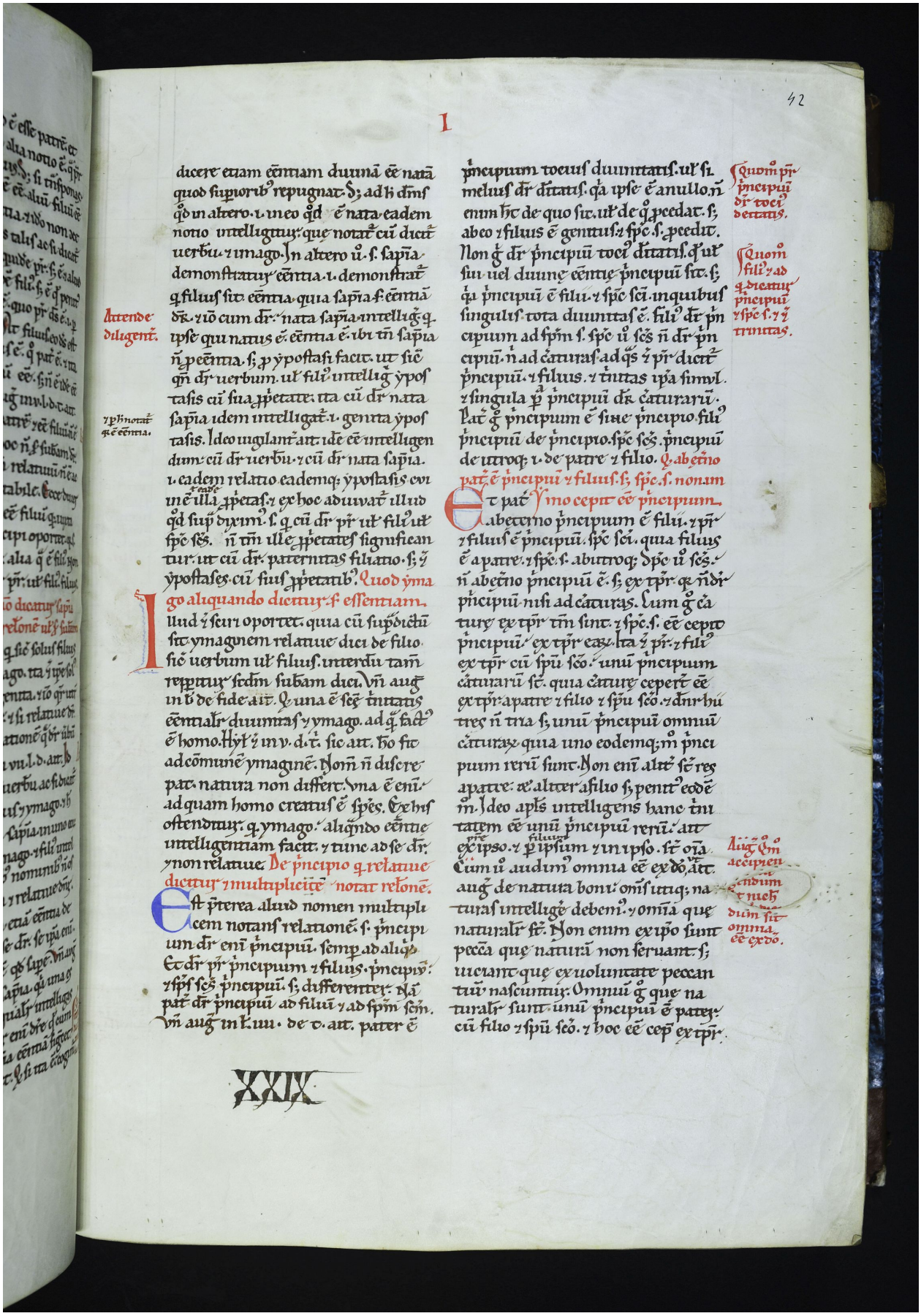

42

I

ducere etiam ēntiam duuīā ēe natā quod supiorib⁹ repugnat. ⁊ ad h dīms q̄d in altero. i. in eo q̄d ē nata eadem nouo intelligitur. que notat cū dicit uerbu. i imago. In altero ū. s. sapia demonstratur ēntia. i. demonstrat q filius sit ēntia. quia sapia s. ēntia dr. i ō cum dr. nata sapia. intelligē q. ipse qui natus ē. ēntia ē. ubi tñ sapia ñ pēntia. s, p ypostasi facit. ut sic q̄n dr uerbum. ut filiꝰ intelligē ypostasis cū sua ꝓpietate. ita cū dr nata sapia idem intelligat. i. genita ypostasis. Ideo ugulam. aīt. ide ēe intelligendum. cū dr uerbu. i cū dr nata sapia. i. eadem relatio eademq; ypostasis cui ūi ē ulla ꝓpietas. i ex hoc adiuuat illud q̄d sup̄ dixim. s. q. cū dr pr. ut filiꝰ ut spe ses. ñ tñ ulle ꝓpietates significantur. ut cū dr paternitas filiatio. s, ypostases cū suis ꝓpietatib⁹. Quod ymago aliquando dicitur. s. essentiam.

Illud ⁊ scire oportet. quia cū supdictū sit ymaginem relatiue dici de filio sic uerbum ut filius. uterq; tamen reperitur secm subam dici. Vñ aug in .v. de fide ait. Q una ē sēc trinitas ēntialr duumtas ymago. ad q̄ factꝰ ē homo. Hyl ⁊ in .v. d. t. sic ait. ho sic ad cōmunē ymaginē. Nom ñ differe pat. natura non differt. una ē enī ad quam homo creatus ē spēs. Ex his ostenditur. q ymago. aliq̄ndo ēntiae intelligentiam facit. ⁊ tunc ad se dr. ynon relatiue. De pncipio q relatiue dicitur ⁊ multiplicite notat relōne.

Est pterea aliud nomen multiplicem notans relationē. s. pncipium dr enī pncipiū. semp ad aliq. Ec dr pr pncipium ⁊ filius. pncipiū: ⁊ spūs scs pncipiū. s, differenter. Nā pat dr pncipiū ad filiū ⁊ ad spm scm. Vñ aug in .v. de t. ait. pater ē pncipium toeius duumtatis. ut si melius dr ditatis. q̄a ipse ē a nullo. ñ enim hoc de quo sic. ut de q̄ peedat. s, ab eo ⁊ filius ē genitus. ⁊ spe. s. peedit. Non g dr pncipiū toeī ditatis. q̄ ut sim uel duumꝫ ēntiꝫ pncipiū sit. s, q̄a pncipiū ē filii. ⁊ spe scī. in quibus singulis tota duumtas ē. filiꝰ dr pncipium ad spm s. spe ū scs ñ dr pncipiū. ñ ad ēaturas. ad qs ⁊ pr dicit pncipiū. ⁊ filius. ⁊ tnitas ipa simul. ⁊ singula p pncipiū dr ēaturarū. Pat g pncipium ē sine pncipio. filiꝰ pncipiū de pncipio. spe scs. pncipiū de utroq; i. de patre ⁊ filio. Q. abecio pat ē pncipiū ⁊ filius. s, spe. s. non iam pat ē pncipiū ⁊ filius. s, spe. s. nonum

Et pat ⁊ino cepit ēe pncipium. abecio pncipium ē filii. ⁊ pr ⁊ filius ē pncipiū. spe scī. quia filius ē a patre. ⁊ spe. s. ab utroq; dspe ū scs. ñ abecio pncipiū ē. s, ex tpr. q ñ dr pncipiū nisi ad ēaturas. Cum g ēaturę ex tpr tm sint. ⁊ spe. s. ēe cepit pncipiū. ex tpr eas. ita ⁊ pr. ⁊ filiꝰ ex tpr cū spū scō. unū pncipium ēaturarū sc. quia ēaturę cepert ēe ex tpr. a patre ⁊ filio ⁊ spu scō. ⁊ dnr hu tres ñ tria. s, unū pncipiū omniū ēaturaꝝ. quia uno eodemq; m pncipium rerū sunt. Non enī alię res a patre. nec alter a filio. s, pentꝰ eode m. Ideo apls intelligens hanc tnitatem ēe unū pncipiū rerū. aīt ex ipso. ⁊ p ipsum. ⁊ in ipso. sc. oīa Cum ū audim⁹ omnia ēe ex dō. aīt aug de natua boni. oīs utiq; naturas intelligē debem⁹. ⁊ omīa que naturaliter sūt. Non enim ex dō sunt pecca que naturā non seruant. s, uoluntate pecca tū nascuntur. Omnia g que naturaliter sunt. unū pncipiū ē patre. cū filio ⁊ spū scō. ⁊ hoc ēe cepit ex tpr.

Attende diligenter.

ypi notat q ēe ēntia.

Quom pr pncipiū dr toeī dtatis.

Quom filii ⁊ ad q dicatur pncipiū ⁊ spe s. ⁊ ꝫ tnitas.

Aug. Qm accipien dum est quod dicim⁹ omnia ēe ex dō.

XXIX